

Pio Squad - Hudba jako srdce, které nikdy nepřestane bít

19.1.2026 - Matěj Dereck Hard | OSA

První díl fotografického seriálu MUSIC IS MY LIFE otevírá brány českého rapu a hip hopu - žánru, který se stal životní cestou celé generace. Fotograf Dereck Hard zachycuje interprety, pro které je hudba víc než práce nebo póza, v jejich přirozeném pracovním a tvůrčím prostředí. Startujeme legendárně: Pio Squad - zástupci old schoolu, kteří stáli u zrodu české scény a dodnes drží její autenticitu. Dvojice Eurodel a Filip Konvalinka vyrostla z jihlavského undergroundu, graffiti, jamů a nekonečných freestylů. Dnes mluví o hudbě s nadhledem i pokorou, ale pořád s tím samým vnitřním tlakem tvořit a posouvat hranice.

Co pro váš život znamená hudba?

Eurodel: Jsem zastydlý fanoušek hudby, že vlastně neřeším normální život. Žít se se mnou moc nedá, ale „múza“ u mě spí každéj druhý den.

Filip: Nonstop tlak na to, abych byl sám sebou a nepřestával tvořit. Mix uvolnění a povinnosti a neustálá sebereflexe.

Pamatujete si, kdy jste hudbu začali vnímat jako malé děti a která muzika vás tehdy bavila?

Eurodel: Kapela Olympic a písnička *Roboti*, která bavila moji mámu, a já jsem to vnímal a prožíval s ní. Pak přišli Kiss a hit *I Was Made for Lovin' You*. U kapely Kiss jsem poprvé zjistil, že chci mít kapelu.

Filip: Na rovinu - nepamatuju, ale první, kdo mě k hudbě přiváděl, byl můj táta, tehdy osmdesátkovej DJ. Jeho vinyly projíždím doteď. Matně si vybavuju, že mě něčím bralo *Po schodech* od Banketu s Richardem Müllerem a album *V penziónu Svět*.

A teď k rapu, kvůli kterému jsme tady. Kdy a jak jste se k hip hopu / rapu dostali?

Eurodel: Díky graffiti cca v roce 1993-1994. Crewboys přinesli *Judgment Night* soundtrack, kterej byl jako výhybka z hardcore metalu na rap. Sonic Youth a Cypress Hill, Biohazard a Onyx, Ice-T a Slayer a tak dál.

Filip: Já kolem let 1995 a 1996 s prvními zahraničními tracky na tanečních CD kompilacích, ze kterých táta taky hrával. Mezi čtyřiceti „tuc tuc“ věcmi bylo třeba Public Enemy - *Welcome to the Terrordome* a to znělo dost jinak a fascinovalo mě to.

Vzpomínáte si na první hip hop / rap track, který jste slyšeli? A jaké kapely a rapery jste tehdy poslouchali?

Eurodel: Anthrax feat. Public Enemy - *I'm the Man*, pak *Judgment Night* soundtrack a Cypress Hill - *Black Sunday*.

Filip: Těžko říct, co byl úplně první track, ale na samým začátku byl Ice-T a jeho album *Home Invasion*, Cypress Hill - *Black Sunday* a Public Enemy. A z domácích Chaozz.

Kdy jste si uvědomili, že je rap váš život a že se mu chcete aktivně věnovat?

Eurodel: Poměrně nedávno. (haha)

Filip: Bylo to někdy v druhé polovině devadesátek, když jsme s Eurodelem a J-Kidem začali dělat jamy a freestyly v Jihlavě a začalo se kolem nás motat hodně lidí.

Kde berete inspiraci pro svou tvorbu - hlavně pro psaní textů? A jak moc se v nich odráží váš vlastní život a zkušenosti?

Eurodel: Ten nonkonformní způsob života zásadním způsobem ovlivňuje moje texty. Jde mi o to, být co nejautentičtější, proto se v nich zrcadlí i ten bordel – a to za cenu, že to má negativní vliv na reputaci. Ale bejt true je pro mě zásadní.

Filip: Vlastní život a zkušenost jsou v tom v každém řádku, ale s postupem času začínám i trochu zobecňovat a neodrážím se jen od momentálního prožívání. Rád do textů dávám něco, co má symbolickou nebo nadčasovou platnost.

Pamatujete si, na jaké akci jste hráli před nejvíce lidmi? A kolik fanoušků tam přibližně bylo?

Eurodel: Já nevím, jestli to bylo nejvíc, ale pamatuju si dobře Snoop Dogga v O2.

Filip: Hip Hop Kemp, ten rok, co tam byl Redman jako headliner.

Eurodel: A ještě Votvírák s live bandem.

Máte raději živé show, nebo samotné nahrávání ve studiu?

Eurodel: Obojí. Ta intimita studia versus společenské rozměry koncertu.

Filip: Taky obojí. Tyhle dvě věci jsou na tom celém procesu to nejlepší.

Dnes fotíme v tomhle studiu - je to váš hlavní tvůrčí prostor, nebo využíváte víc míst? Máte třeba i speciální studio jen na finální mix a master?

Eurodel: Máme – a teď jsme v něm.

Filip: Dneska jsme v Audiogarden a řešíme tady právě mix a master. Nahrávali jsme jinde, u nás na Vysočině. Jsme kapela, která pracuje na více místech, nejsme spojeni s jedním studiem na všechno. Záleží na projektu nebo albu, na kterém zrovna pracujeme – podle představy o zvuku a stylu se rozhodujeme pro studio.

Hudební studio je bezesporu vaše „druhé doma“. Jak byste popsali prostor, kde tvoříte? Jak důležitá je pro vás technika a jak moc prostředí samotné?

Eurodel: To prostředí, o kterém se bavíme, se v mém případě jmenuje svět. Technika, kterou používám v tomto prostředí, jsou oči, uši, srdce a hmat.

Filip: Pro mě je důležitější než technika nebo prostředí člověk, který ve studiu operuje. Musíme být jednak „kámoši“ a sjednotit se i na osobní rovině, jednak to musí být člověk dostatečně kreativní s vysokou vnímavostí na zvuk do nejmenšího detailu. Zároveň ti ale musí nechat dost prostoru na realizaci vlastních představ a nesmí tě tlačit někam, kam nechceš. Pak může klidně vzniknout super track i na horší majk ve starém panelákovém studiu.

Jak vnímáte roli OSA? Pomáhá vám třeba v tom, že z vaší hudby reálně plynou peníze, i

když zrovna nejedete koncerty nebo tour?

PIO: Určitě pomáhá a my můžeme investovat třeba do klipů nebo vydávání vinylů.

Máte konkrétní zkušenost, kdy vám OSA pomohl - třeba výběry z rádia, televize nebo streamovacích platforem?

PIO: Díky OSA jsme natočili klip *Down the Street* a máme teď nápad na další - a dražší. (haha)

Co byste poradili mladým hudebníkům, kteří začínají? Jak důležité je nejen tvořit, ale i mít svoji hudbu podchycenou, aby z ní měli reálný příjem?

Eurodel: Je to show/byznys. Nakolik je umělec z tohoto pohledu v tom sousloví víc vlevo či vpravo, je součástí jeho osobnosti, do který nechci zasahovat.

Filip: Nevzdávejte to a nastavujte limity podle svých představ. Nemůžou všichni dělat na všem se všemi a jen si přitakávat. Oddělujte tvorbu od kontroly nad provozem - jsou to jiné disciplíny. Každá má svoje a message tvorby může být i úplně o jiných hodnotách, než že jste si zvládli zajistit příjmy.

Když se ohlédnete - co považujete za svůj největší hudební moment nebo zlom?

Eurodel: Moment, kdy jsem si připustil status umělce a přijal ho za vlastní. Možná to zní hloupě, ale osobně jsem s tím dlouho bojoval.

Filip: Že jsme na sebe v mládí narazili - ten moment trvá už víc než čtvrt století!

A naopak - máte ještě hudební sen, který byste chtěli uskutečnit?

Eurodel: Album na jeden zátaž. Nevylézt ze studia, dokud není komplet hotový.

Filip: Hrát s PIO v plném klubu Molotow v Marseille pro místní artist scénu a nahrát zpívaný sólový album jenom do kytar. Peace.

<https://www.osa.cz/blog/pio-squad-hudba-jako-srdce-ktere-nikdy-neprestane-bit>